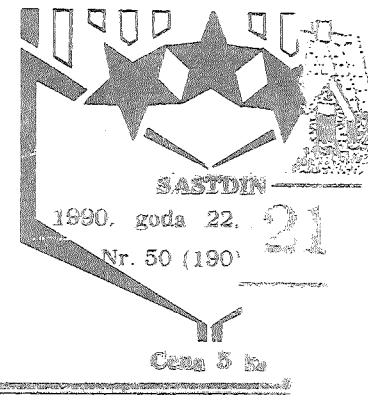

JAUNAIS CĒĻS

Agrofirmas „Sarkanais Oktobris“ laikraksts

Cena 5 Ls

Miers virs zemes

AUGUSTS EGLOJS

Sākumvēstību naktī

Skuju smarža vysos mojos staigoj,
Bolts par vysu zemi klojās snigs;
Tymsa naktis, bet zvalgzes spūži zaigoj,
Steidz uz "mojom kotrs ceļiniks."

Cylvāks, tu, kam dzelze trausmes pylna,
Sūnakt skotus zvaigznei pretim cel;
Aizmērīt šaubas, aizmērīt vysas mukas.
Smel ū gaismu, soval dvēsele smel...

Tici reitdīnai un tici tai bez gola.
Dīzgon skumju tovā dzeivē krots;
Sūnakt dzima Tys, kū krystā kola.
Bet kas cēlēs apskaidrots.

Syla smarža vysos sātos staigoj,
Bārns pi egleites ar sovu dzīsmi stoj.
Zvalgzes, zvalgzes, sūnakt spūži zaigoj,
Gaismas straumi pori zemei lej.

Mums ir — „Turība“

12. decembrī kolhoza «Sarkanais Oktobris» pilnvaroto sapulce izskatīja paju sabiedrības orgkomitejas izstrādāto paju sabiedrības pagaidu nolikumu. Tas tika vienbalsīgi atbalstīts un pieņemts.

Pēc tam visi pilnvarotie tikpat vienprātīgi izteica vēlēšanos festīties jaunnodibināmajā paju sabiedrībā, kurai todien, nu jau oficiāli, deva vārdu «Turība».

No savā vidus pilnvarotie un citi sapulce uzstādinātie kolhoznieki, kas nobalsojot bija izteikuši savu grību būt par paju biedrības biedriem, izvirzīja paju sabiedrības «Turība»

valdi un tās priekšsēdētāju. Valde ievēlēti 14 cilvēki — visa bijusi kolhoza valīdā 11 cilvēku sastāvā un vēl galvenā zootehnike Jelena Korotkova, vecākais ekonomists Alberts Eglītis un ceļniecības un montāžas pārvaldes priekšnieks Valeris Petrovs.

Viesiem tiem, kas, lepazīnušies ar paju sabiedrības «Turība» pagaidu nolikumu, gribētu klūt par tās biedriem, tagad jāuzraksta iesniegums paju sabiedrības valdei ar lūgumu uzzemēt paju sabiedrībā, un pirmā «Turības» biedru sapulce izlemts par lūguma izpildes iespējam.

biedriem var klūt tie kolhoza biedri, kas kolhoza likvidēšanas brīdī ir tajā strādājošo sarakstā, kā arī kolhoza uz līguma pamata strādājošie. Paju sabiedrības biedri var klūt pajās mantotāji, kas dzīvo un strādā Latvijas Republikā.

2. Tie, kas vēlas klūt par paju sabiedrības biedriem, uzraksta iesniegumu. Uzņemšana paju sabiedrības biedros notiek paju sabiedrības pilnvaroto sapulce pēc paju sabiedrības valdes ieteikuma. Pilnvaroto sapulcei ir tiesības pieņemt lēmumu par cilvēka uzņemšanu paju sabiedrības biedros val arī viņam atteikt, kā arī pie-

Ievēlēts valdes priekšsēdētājs

— Tagad nākotne būs atkarīga no Jūsu pašu saimnieka apzinās un Jūsu saimnieka sirdsapzinās, — tā, pēdējā kolhoza «Sarkanais Oktobris» pilnvaroto sapulcē, kas pārauga pirmajā paju sabiedrības «Turība» sapulcē, teica ilggadējais

kolhoza valdes priekšsēdētājs Romualds Kavinskis. Bet vīna paša saimnieka apzināu un saimnieka godaprātu sapulcei jūs novērtēja loti augstu, vienbalsīgi uzticot viņam arī agrofirmas — paju sabiedrības «Turība» vadību. Atbilstoši nopelnīem.

Agrofirmas — paju sabiedrības „Turība“

pagaidu nolikums

Sīs nolikums izstrādāts un tiek ieviests sakārā ar kolhoza «Sarkanais Oktobris» (tālāk tekstā — kolhozs) likvidēšanu, uz kuras bāzes tiek dibināta paju sabiedrība «Turība» (tālāk tekstā — paju sabiedrība).

Jaunā saimniekošanas forma tiek izveidota ar mērķi:

- nostiprināt paju sabiedrības biedru likumīgas tiesības uz kopīpašumu;
- pilnveidot paju sa-

biedrības biedru jaunradīto vērtību un peļnas sadales formas, pamatojoties uz paju sabiedrības pārvaldes demokrātisku metožu attīstīšanu un sociāla taisnīguma principu nodrošināšanu.

Paju sabiedrības galvenais uzdevums ir ekonomiski stimulēt apzinīgu, saimniecisku attieksmi kā pret atsevišķu sabiedrības locekļu sabiedrisko īpašumu, tā arī pret kooperāciju saimnieciskās darbības rezultātu jaunradīto īpašumu.

I. PAJU SABIEDRĪBAS BIEDRI, TO TIESIBAS UN PIENĀKUMI

1. Par paju sabiedrības

Turpinājums 2. lpp.

ums 1. lpp.)
lēmumu uzņemt par
sabiedrības biedra
stū uz noteiktu lai-

ejbals tēsības Ir
paju sabiedrības
kuru paja nav
2000 rubļiem.
sabiedrības bied-

paja ir mazāka
(11. lpp.), ir tiesī-
denžu aprēķinā
šādā gadījumā

M. Šīs pajas ipašnie-
šana tiek izmaksātas, bet
uz novirzītas uz pajas
Nelīnāšanu.

4. Līdz paju sabiedrības Statutū pienēmšanas brīdī paju sabiedrības biedru tēsības un pienēkumus reglamentē attiecīgas kolhoza Statutū nodaļas un panti, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» Nolikums un šīs Pagaidu nolikums.

II. PAJU VEIDOSANAS AVOTI

1. Paju sabiedrības biedru pajas kopēja vērtība sumējas no pamatlondiņu vērtības (ar noletojumiem), no apgrozīmo materiālo līdzekļu un brīvo finansiālo līdzekļu vērtības.

Pajās netiek sadalīti: meliorācijā un zemes kapitāla uzlabošanā, celu būvniecībā un koplietosanas inženierītēnīstajās būvēs leguldītie līdzekļi, sociālās infrastruktūras objektu vērtība, kā arī paju sabiedrības jaunizveidotie fondi — rezerves fonds un paju sabiedrības biedru materiālās palīdzības fonds.

Pajās nedrīkst sadalīt nelikumīgi pievienotā ipašuma vērtību, kuru pēc likuma ir jāatdod tā ipašniekiem.

2. Pēc izveidošanas avotiem paja sastāv no divām daļām: mantiskās pajas un darba pajas.

Mantiskā paja — tie ir ražošanas līdzekļi, kas tika sabiedriskoti kolhoza organizēšanas posmā.

Darba paja, kas izveidošies paplašinātās atrāzošanas rezultātā, tiek aprēķināta kā kopējās pajas un mantiskās pajas starpība.

III. PAJAS LIELUMA NOTEIKSĀNAS KARTĪBA

1. Katram paju sabiedrības biedram pieder paja, kas atspoguļo pajas ipašnieka ieguldījumu paju sabiedrības izveidota ipašuma vērtība.

2. Mantiskās pajas lielums tiek noteikts atbilstoši sabiedriskotās mantas vērtībai, kas ilksēta šīs mantas pienēmšanas aktos vai arī pamatojoties uz ciemam apstiprinātām dokumentiem.

Sabiedriskas mantas ipašniekiem, kas strādā

kolhozā (vai strādājuši kolhozā līdz pensijas vecuma sasniegšanai), mantiskā paja tiek aprēķināta attiecībā 1:1, tas ir, 1 rublis mantiskās pajas tiek aprēķināts no mantas vērtības 1 rubļa.

Mantas ipašniekiem, kas nostrādājuši kolhozā ne mazāk par 5 gadiem un izstājušies (vai izslēgti) no kolhoza darbspējīga vecuma, mantiskā paja tiek aprēķināta attiecībā 1:2, tas ir, 1 rublis mantiskās pajas tiek aprēķināts no ipašuma vērtības 2 rubļiem.

Tiem mantas ipašniekiem, kuri izstājušies no kolhoza, nenostādājuši tājā 5 gadus, mantiskā paja tiek aprēķināta attiecībā 1:10.

Mantas ipašniekiem, kas izstājoties no kolhoza, ir sanēmuši kompensāciju par kolhoza dibināšanas laika sabiedriskoto iepāsumu, mantiskā paja netiek aprēķināta un izmaksāta summa netiek pārrēķināta.

3. Tēsības uz darba paju ir tiem, kuri, būdam kolhoza biedri, nostrādājuši tājā ne mazāk kā 5 gadus. Neatkarīgi no darba stāžas kolhozā darba paja tiek aprēķināta tiem bijušajiem kolhoza biedriem, kuri:

- a) izveidojuši zemnieka saimniecības;
- b) kļuvuši darba invalidi vai gājuši bojā nelaimes gadījumā rāzošānā.

Mirušajiem kolhoza biedriem darba paja tiek aprēķināta, ja viņa mantinieki strādā paju sabiedrībā tās dibināšanas brīdi vai arī, būdam pensionāri, dzīvo Riebiņu pagastā.

4. Darba paja aprēķināšanai darba stāža tiek iestājīti tie gadi, kuros bijušais kolhoza biedrs izplīdījis noteikto darba milānumu. Nosakot darba stāžu, tiek ierēķināts darba laiks vēlētos amatos organizācijās, iestādēs, kolhozās un citos uzņēmumos, ja lievēšanas brīdi personna bijusi kolhoza biedrs.

Tam personām, kas kolhoza (vai paju sabiedrība) pienēmētās darbā pēc norīkojuma vai pārceļšanas kartībā, darba pajas aprēķināšanai stāža netiek ierēķināts viņu leprieķējais darbs.

Darba stāža tiek iestājīti dienesta laiks armijā, kā arī mācību laiks profesionālās, vidējās speciāla-

Agrofirmas — paju sabiedrības „Turība“ pagaidu nolikums

jās un augstākās mācību iestādēs, ja pirms dienesta vai mācībām šī persona strādājuši kolhozā, bet pēc dienesta vai mācību pabeigšanas atgriezusies darba kolhozā (paju sabiedrība).

5. Darba pajas kopējā vērtība pēc stāvokļa uz 1991. gada 1. janvāri tiek sadalīta atkarībā no bijušo kolhoza darbspējīga vecuma, mantiskā paja tiek aprēķināta attiecībā 1:2, tas ir, 1 rublis mantiskās pajas tiek aprēķināts no ipašuma vērtības 2 rubļiem.

Tiem mantas ipašniekiem, kuri ir paju sabiedrības biedri,

Ja mantinieku nav, paja tiek iestājīta paju sabiedrības fondos.

Ja mirušā pajas ipašnieka mantinieks ir paju sabiedrības biedrs, tad pā-

tēsības: izņemt paju, to novēlēt, dāvināt, pārdozt, papildināt, kā arī nopirkst paju no cīta ipašnieka.

2. Pajas ipašnieka nāves gadījumā viņa paju saņem mantinieks(1). Pirmā tēsības uz pajas mantošanu pieder mantiniekiem, kuri ir paju sabiedrības biedri.

Ja mantinieku nav, paja tiek iestājīta paju sabiedrības fondos.

Ja mirušā pajas ipašnieka mantinieks ir paju sabiedrības biedrs, tad pā-

maka par 6 procentiem no gada pajas.

Dividendes tiek izmaksātas reizi gadā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc gada pārskata apstiprināšanas.

Pensionāriem, invalidiem var ik mēnesi izmaksāt avansu 0,5 procentu apmērā no viņu pajas summas, bet pēc gada pārskata izskatīšanas tiek izdarts pārrēķins.

4. Paju var papildināt, izmaksājot paju sabiedrībai naudas līdzekļus vai arī nododot tās rīcībā mantiniekiem, kuri ir paju sabiedrības biedri.

Ja mirušā pajas ipašnieka mantinieks ir paju sabiedrības biedrs, tad pā-

V. PAJAS IZMAKSĀSĀNA

1. Mantiskā paja tiek izmaksāta 6 mēnešu laikā pēc tās ipašnieka pieprasījuma.

2. Ja pēc stāvokļa uz 1991. gada 1. janvāri sabiedriskotās mantas ipašnieka vairs nav starp dzīvajiem, tad viņa mantiniekiem (iem), kas strādā paju sabiedrībā vai arī ir pensionāri un dzīvo Riebiņu pagastā, tiek izmaksāta mantas vērtība atbilstoši šī nolikuma III nodajās 2. punktam.

Ja mirušā mantinieks(1) nestrādā paju sabiedrībā un viņam nav vismaz piecu gadu darba stāža kolhozā, tad viņam tiek samaksāts par mantojamo mantu attiecībā 1:10, tas ir, 1 rublis par pienēmšanas akto fiksētās mantas vērtības 10 rubļiem.

Ja mantinieks strādājis kolhozā val paju sabiedrībā ne mazāk kā 5 gadus un arī mantas ipašnieks nostrādājis kolhozā ne mazāk kā piecus gadus vai arī līdz pensijas vecuma sasniegšanai, tad viņa mantiniekam šīs mantas vērtība tiek apmaksāta attiecībā 1:2.

3. Darba pajas ipašnieks var izņemt paju vienā sniegto pakalpojumu veida vai arī viņa ipašuma nodoto pamatlondi, materiālo vērtību vejdā.

4. Ja ipašnieks vēlas saņemt savu paju naudātā tiek izmaksāta:

- a) divu gadu laikā invalidiem, vieniem un veciem pensionāriem, paju ipašniekiem, kuri nodibinājuši zemnieku saimniecības;
- b) triju gadu laikā — pensionāriem (at-skaitot iepriekšminētos);
- c) piecu gadu laikā — tiem, kas izstājušies no paju sabiedrības darbspējīga vecuma.

Konkrētus terminus un pajas izmaksas kārtību nosaka paju sabiedrības valde, nemot vērā paju sabiedrības finansiālo stāvokli.

5. Pēc tam, kad pajas ipašnieks pieprasījis paju izmaksāt, viņam tiek iztraukta dividēnu apnāšana un izmaksāšana.

Paju sabiedrība — agrofirma «Turība» ir juridiska persona ar savu zīmogu un norēķinu kontu bankā.

Agrofirmas «Turība» atrašanās vieta: Latvijas Republikas Preiļu rajona Riebiņu pagastā.

Pagaidu nolikums izskatīts un apstiprināts bijušā kolhoza «Sarkanais Oktobris» pilavaroto sapulcē 1990. gada 12. decembrī. Protokols Nr. 3.

Jas summa liejākoties tiek pārskaitīta mantinieka pajas kontā.

3. Pajas ipašnieks, kurš ir paju sabiedrības biedrs, ir tiesīgs saņemt dividenes. Dividenžu lielums tiek noteikts pēc paju sabiedrības saimnieciski finansiālās darbības gada rezultātiem, bet nedrīkst būt zemāk apmērā.

1. Pajas ipašniekam ir

tu, materiālās vērtības, kā arī iestājīto mantinieka pajas kontā.

5. Paju sabiedrības biedrs var izmantot to pajas daļu, kura pārsniedz 2000 rubļu, dzīvojamās mājas tegādei, dzīvojamās mātes, saimniecības ēku celtīcības, kapitāla remonta apmaksai.

LATVIJAS REPUBLIKAS AUGSTĀKĀS PADOMES DEPUTĀTS

ДЕПУТАТ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЛАТИВИЙСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

Deputāts A. Puzo
gaida vēlētāju ierosinājumus

Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāts no 162. Piešķirtā vēlēšanu apgabala ANDRIS PUZO līdz vēlētāju savas vēstules un ierosinājumus sūtīt pēc adreses:
228283 Preiļu raj.
p. n. Aglona
Aglonas internātskola
LR AP deputātam A. Puzo
val zvanīt pa telefoni

„Jaunais Cēls“
1990. gada 22. decembri

Lobroit Latgola

№ 21

NŪVODA LITERATU APVĪNEIBA

№ 21

DĀVONI BĀRNIM

BIBELES
STASTI

NASEM TEATRA FONDA AP-GŌDĀ LAISTA KLAJĀ BREI-
NEIGA GRŌMOTA - „BĪ-
BELES STĀSTI” PRĀVESTA
ROBERTA ĀBOLINA SA-
KÖRTÖJUMA, ĪSPĀSTA
REIGAS PARAUGTIPO-
GRAFIJĀ. TAJĀ IR 46
NUDALAS AR TIKPAT
DAUDZ KRŌSAINOM,
SKAISTI IZPILDEITOM
ILSTRACDOM. PAR
TŌM LOSOM:
„CONCORDIA PUB-
LISHING HOUSE, ST.
LOUIS, MISSOURI”.

BĀRNIM SAPRUTAMĀ VOLŪDĀ ATSTĀSTEITI IZROKSTI NU
MOZUS I., SAMUĒLA I., RUTES, KĒNENU JI., DANIELA UN
JONAS GRŌMOTOM, LUKAS, MATEJA, JŪNA UN
MARKA EVANGELIEM, PARŌDA PYRMSKRISTUS PERI-
DU NU PASAUĻA RADEISĀONAS, JĒZUS KRISTUS PĪDZIMI-
ŠONU, JŌ DZEIVI, CYLVĀKMIESTEIBAS UN GUDRAS
REICEIBAS PYLNU DZEIVI, CĪSONOM CYLVĀKU
PESTEIŠONAS VĒRDĀ, UPUREIŠONŪS, LAI PĒC NŌ
VES AUGŠAMGALTŪS...

ATTĀLĀ: LELAIS LŪMS. PĒC MŌCEIBAS GENSCARE-
TES AZARA KROSTĀ.

LATGAĻU TEIKAS

Veseleibys
olūts

Laudūnis aplecīni Tuvo-
lova daudzinojās Veseleibys olūts. Tās sliepās ūsu-
liknētis dzīlumā, kura at-
sarām Bolānu teiruma vīda.
Brenelgu olūta iūdins
mat burbulus kai virīns
kotlā. Zimā tās naalzsolst,
jo iūdīga temperatūra na-
maineiga vīsu godu. Olūta
plateiba ir puors kvadrati-
metru a dzīlums — pus-
metra. Tuo iūdīpa daud-
zums ir lels: lejās kai nu
spanāl! Tequok suocās upei-
te ar nūslāpumaini sepeči-
gu vuordu — Raganeite.

mola siediejuse Laima. Jei
gauži raūdojuse. Osorys
byrušys kai pupys, sazaijē-
jušys straumeitī i tecleju-
sys preum saullāktam...
Gorūm guojis Dīvs. Jis
breinuojis, — kam taidā
raudosona? Tod Laima iz-
stostiejuse sovu bādu...
Cyvāki, kurim šei jyku-
lobu myūžu, styrpu vese-
leibu. Niula gruvi slymo-
jot i mierstūt nalaikā. Sai
nalainelgūs asut dyžan
zāj...

Dīvs uzkiausiejis Laimys
žālobys i sūliejis paleidzēt.
Jis līcis rastis šīmā vita
olūtam, a tuo iūdīnam te-
cēt pa Laimys osoru celi.
Olūta iūdīnam Dīvs pīskel-
tus dzēidīcīvyskys īpašelbys
lai varātu izzuļuot lažu
slimeibys i Laimai nabītū-
vaira juoraqd...

Nu tuo laika Laima stai-
gojātē smaideitā kai sa-
rieite! Biži asuti radzīnoti
Veseleibys olūta i Raga-
neitei.

Kādu reizi, vosorys rei-
ta agrumā. Ūsu likneitis

„Jaunais Cēši”

1890. gads 22. decembris

NASEM TEATRA FONDA AP-
GŌDĀ LAISTA KLAJĀ BREI-
NEIGA GRŌMOTA - „BĪ-
BELES STĀSTI” PRĀVESTA
ROBERTA ĀBOLINA SA-
KÖRTÖJUMA, ĪSPĀSTA
REIGAS PARAUGTIPO-
GRAFIJĀ. TAJĀ IR 46
NUDALAS AR TIKPAT
DAUDZ KRŌSAINOM,
SKAISTI IZPILDEITOM
ILSTRACDOM. PAR
TŌM LOSOM:
„CONCORDIA PUB-
LISHING HOUSE, ST.
LOUIS, MISSOURI”.

BĀRNIM SAPRUTAMĀ VOLŪDĀ ATSTĀSTEITI IZROKSTI NU
MOZUS I., SAMUĒLA I., RUTES, KĒNENU JI., DANIELA UN
JONAS GRŌMOTOM, LUKAS, MATEJA, JŪNA UN
MARKA EVANGELIEM, PARŌDA PYRMSKRISTUS PERI-
DU NU PASAUĻA RADEISĀONAS, JĒZUS KRISTUS PĪDZIMI-
ŠONU, JŌ DZEIVI, CYLVĀKMIESTEIBAS UN GUDRAS
REICEIBAS PYLNU DZEIVI, CĪSONOM CYLVĀKU
PESTEIŠONAS VĒRDĀ, UPUREIŠONŪS, LAI PĒC NŌ
VES AUGŠAMGALTŪS...

ATTĀLĀ: LELAIS LŪMS. PĒC MŌCEIBAS GENSCARE-
TES AZARA KROSTĀ.

Iljudz Ontons Kūkojs

Rēzeknes Latgalīšu bildreiba. Latgolas Kulturvēsture, muzejs. Ludzas literatu apvineiba. Rēzeknes Tautas teatrā reizoj dzejnīka un kulturas darbinika Ontona Kūkoja 50 dzīvei un 30 mokslineicīkos darbi-
bas godīm velteitūs pasokumus. Vēkar beja pūdu ceplā izjymšona Rudukūs. Naustrānu vydusskūlā atklo-
ja kulturvēstures muzeju, beja literārs sareikojums
«Kūpa ar brollim un mosom», šudin Ludzas kulturas nomā literāri muzykals sareikojums «Ja tu, cylvāks, saulei dzimis». bet 26. decembrī Rēzeknes pina konservu kombinata kulturas nomā Izstode «O. Kūkojs dzīvē un uairādē». Tautas teatra pyrmizrode O. Rupaina komēdija «Dzīmīta zemē», kur O. Kūko atveidoj lūmu un gatavojis dekorācijas.

Reit A. Kūkoja 50 gadu jubileja, bet Jys ir devi-
ciš daudzi, lai Latgola atdzīmētu, jo pirmsats grize
un Rēzeknē uzsoka latgalisko kulturvides atjaunošo-
nu — car Rēzeknes teatra Iztudejumiem, car Rīkavas
etnogrāfiskā ansambļa uzvedumiem, car sovīm dzī-
jūtum poša izpildejumā, car dorbošonūs muzejā un
ONTANS SLISĀNS

ONTANS SLISĀNS

DZAN OROJS VOGU

(Veitejums dzejnīkam On-
tonam Kūkojam 50 gadu
jubilejā)

Dzans orojs vogu pyrmū.
Dzans teirumā, kas aizlaists
bej.
Dzans orojs vogu pyrmū.
Kod daudzi naticēbā smej.
Kas bytu — ort ikūptejā!
— Ni akmīnu, ni kryumu;
— Pa svilpodams, pa
smidams.
I aizvilkdamas pa
dyumam...

Kas bytu — ort
ikūptejā..
Bet orojam sop aizlaistin.
Sop zeme, svāto zeme —
Tāvutāvu stredoto!
Jvs capuri nu golvas nam
Mat krusta zemī svātu
I glosta lemesnicu...

— Stoj orojs vīga
pyrmejo

Ir gruvi — dzēit
pyrmejam!

— Ka vogas golā nūvarojet.

Ka aprunoj i moca.

Ka izvērēj bez sota...

Bet ceirulis trillīkoj i

Cāgas saskrin ūlīši est.

I pyrmo voga aicnoj —

It aizmugurē ūtrū dzēit.

Ir teirums leis, leist svidri

I naspāks plācūs kop...

Bet lai, ka vacaine byus

grizta —

Noks oroju i acātōju pulki.

— Kam taids sliņijs, jo

guns tok navā?

A Dīvs atbild:

— Byūs sliņijs. — byūs

i guns!

Labi! A kū Dīva darē?

Sasliejis sliņijs, salasēja

kliēpi vacu, sausu pyrupeju

i sanese sliņijs. Tod pa-

steidzēs pastuostēt Dīvam.

— Nu i gudrynkus nu i

veiksmīnīks! As tok guni

taū nūglōbujoj gon akmīni,

gon tārāudā, kap nivinam

i sapynā napazaruodietu...

A jis, veris, atrūn pat ti-

nuck!

Tū dzierdēja Latgals i

steidzēs pastuostēt Dīvam.

ONTONS KŪKOJS

Sauleite Latgolai

Speiguloj, sauleit, speiguloj, mos.

Latgolas ikdīnu sasildejūt!

Speiguloj, sauleit, olīti speid,

plaukšonas byrgumā cereibas sveist!

Speiguloj, sauleit, vogas, skot, brīst,

Sākla vēl sātuvē, osni jau deigst!

Speiguloj, sauleit, speiguloj, mos.

Latgolas tetrumus sazalojūt!

Speiguloj, sauleit, speiguloj, mos.

Latgolas svātdīni ilgsmojūt!

Speiguloj, sauleit, azari speid,

peipinēs zilejūt, meitines kleisti!

Speiguloj, sauleit, vorpas lai leikst,

zemnīka dareitā myuzeiba tveikst!

Speiguloj, sauleit, speiguloj, mos.

Latgolas apvoršpus pīzeltejūt!

1989.

veldzi dolūt...

Divi broli, smelūt veldzi,
izvalk spaini, pylin zaļta,
atasasātās, dūmoj ilgi...

Izber zaltu atpakał —
broli naīs kildu celt,

montu dolūt...

Divim brolim izpateik
obim vīna jauniveite:
Sazalācās acs pret aci —
jaunivei tveikst byudu

goli —

nav tei zeme, veldze,

monta,

milesteiba nadoloma!

1987.

ONTONS KŪKOJS

Večerinka

Pulškāni, puiškāni, kusteiga zina —
Meikālās večerinkā!
Ol, kaidas jaunovas —
Domuces, Kātres,
tū saīs kūpā uz doncošonu!

Puiškāni, pulškāni, večerinka

garmanes grīzšana, jālošana!

Kaidas tū jaunovas, Domuces, Kātres,

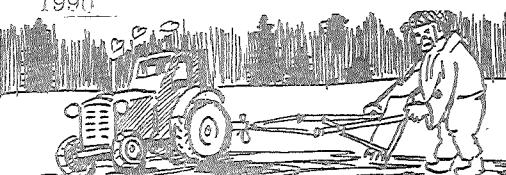
lā kāda trekota

kalteišos!

Tik nānukreitit, velvelu karti,

nasasteidzit soltu ludini dzert!

1990.

— Es naradzu, bet dzērdu —

Ka nūskan bolss tev toli

Noks oroju i acātōju pulki.

— Ka nūskan bolss tev toli

Car kīvītem.

Car čāgom.

Car vacom bādom.

Jauņom priķa osorom —

Car Latgolu, kas dzymst

Nu jauna...

— O broli, broli,

Naļauņ kīvītem i čāgom

Nūklust pēski.

Naļauņ —

Onton!

Pīdesmit godi-

niks vīn tik iz,

Tu vēl tik pa eistem

dzīrītās lopassīkīl!

K

Četrkārtējs deputāts

(11. turpinājums)

M. Kalistratova arestēšana atstāja iespaidu arī uz vīna tuvinieku līkteni. Nams Gorkija tika nacionālizēts, gimeni no tā pādzina. Tiesa, Marfa Kalistratovai izdevās lekārties par skolotāju Judovkas skolā. Nezin kāpēc viņu ar bēriem neizdeva karā sakumā — acīmredzot steigā bija pliemisrušies. Apbedījusi vīru, M. Kalistratova palika fašistu ienemītāja Daugavpili. Tākā padomju karaspēka ienākšanai viņai un bēriem neko labu nesolijs. 1944. gada vasara kopā ar dēliem aizbrauca uz Rietumiem. Mirusi Amerikas Savienotajās Valstīs 1981. gada. Vecākais dēls Glebs ir speciālists lingvistikas nozarē, kādas ASV universitātes profesors.

Citiem M. Kalistratova radiniekiem vājās daudz

sliktāk. Marfas jaunākā māsa — Gaļinas Kurmeļovas ģimene tika deportēta. Viņas mājas IeTK darbinieki ieradās 14. jūnijā rīta bez jebkādiem paskaidrojumiem, pēc divām stundām, pamēnuši šo to no mantām un atstājuši mājas slimu bērnu, izvedamie tika iestēti preču vagonā. No Sibīrijas Kurmeļovi varēja atgriezties tikai pēc trīsdesmit gadiem.

Kalistratova brāli Mihailu, kurš nekad dzīve nebija piedalījies politikā, strādaja Vārkavā par skolotāju un nekur netaisījās bēgt, «sanēma ciet» 1945. gadā. Kaut arī vietējie iedzīvotāi deva loti pozitīvas atsauksmes, viņu notiesāja pēc 58. panta un aizsūtīja uz Kraslagu (Krasnojarskas novadā). Viņš izdzīvoja, kā pats vēlāk atcerējās, vienīgi patēcīties stiprājam organiz-

mam un tam, ka ilgus gados bija nodarbojies ar sportu. Laimīga apstākļu sagādāšanas dēļ mājas atgriezies «tikai» pēc diviem gadiem. Tacu ieslodzījumā pārciestie sitiens, tīfs, bruķa, bāds bija sagrāvuši veselbu, un viņš nomira priekšlaicīgi. Viņa sievu padzīna no darba, nekur neplēnēma (uzvārds vien ko maksāja), ģimenei nācas cieš badu, cits pēc cita nomira trīs mazgadīgie bēri. Aizdomīgums attiecībā uz Metelija Kalistratovu brāli varas iestādēm saglabājās līdz pat viņa mūža galam. Mihails nomira 1987. gada. Viņa attaitne Jefrosija Mihallovna, vēl joprojām nevar novadīt asaras, atceroties nepelnīto nūrgāšanos, pazejojumus un bēdas, kas bija jāpārcieš viņu ģimenei.

Starp citu, dažs labs nevēlējās likt miera Meletiju Kalistratovu vēl arī pēc mocekļa nāves. Attiecīgi orgāni deva rīkojumu pārtalsīt uzrakstu uz kapa pieaminekļa, bet kaut kādi braši jaunekļi izmantojāto, lai vingrinātos šaušanā (ložu) teskrābājumā viesītas redzamas vēl līdz šim laikam). Ta Kalistratovs tika nošauts divreiz.

Nobīgums sekos.

LIDZJUTĪBA

Izzakām dzīļu lidzjutību Pāvelam Skuratovam saka- ra ar MASAS tragisko nāvi.

Agrofirma kolektīvs

V. TROJANOVSKIS

Spīts

Cēlmalas grāvi, nevienu netraucēdama, auga stalta, smidura eglīte koplām, sūlīgām skujām mūžajalajos biezajos zarīnos. Tā jau stiepās kristīni pāri cilvēka augumam, ar savu iznesību it kā skaistodamās, ar asājiem dzelkšņiem — sāgādamās. Garām ledams, alaž nolūkojot viņā, nebeigdamās klusi apbrīnot sī dasbas bērnu dailumu.

Tacu uzradās nedraugs.

Kādā aukainā decembra pievakarē, garām nepābraucis, pretī eglītei apstājās pājūgs. No ragavām izķāpa un puskrēsia zagligi apkārt lūkodamies, cauri biezajam putena plīvuram pa dzīlo sniegu viņai klāt piebrīda kāds vīrs ar asu cirvi rokās. Sekoja rupjās, specīgās grābiens aiz zariem pie pašas galotnes, spējīs nolieciens un iss nežēlīgs cirtiens taisni stumbriņam pa vidu. Ne pie pašas saknes. Tā, lai iznāktu tik, cik vajag. Gaisa pajuka un zemē nobira sniegpārslu spiets. Vīrs zemes palika sērigi rēgojāmies vienīgi kropls, nozēlojams stumbenis.

Kad vēlāk nācās iet garām, domāju, ka kocīns

neglābjami paniks. Nekā nebija! Ka par spīti kaitniekiem pāri palikušie puaplauztie zarini attapušies sāka ap sakroploto stumbri strauji dzīt jaunus dzīnumus. Slēpdama briesmīgo brūci, zarotne šajā vietā pletīs platumā, kluva aizvien kuplāka un plezāka.

Tajā puse negadījās būt ilgāku laiku. Nu atkal eju vecu, sen zināmu ceju.

Kas tad tas? Negribas ticēt savām acīm! Atkal pāri cilvēka augumam slejas smuidra galotne. Kuplo zarīnu galos greznojas sveču čiekuri. Bijušā cīrtiena augstumā uzmanīgi pašķiru zarus. Izrādās, ka tur, kur bija nocirtums, zaros dzīli apslēpta nomēlējusi, apsvekojusies rēta.

Bet viens zarīns bija uzņēmies galotnes lomu. Iztaisnojies, izliecies un, biedriem piepalīdzot, strauji tiecīs uz augšu, pretī saulei. Tagad tas galotnes vietā. Un no kādreizējā auga kroplumia nav palicis ne viņas.

Nu tad esī sveicināta, lepnā ziemelu skaistule!

Bet tu, kas kādreiz biji tik nežēlīgi rīkojies ar kočīnu? Vai, garām ejot, tevi nepārņem skaudrs novējojies kauns par savu nodarijumu? Un vai tu nepagriez galvu uz otru pusī, lai tikai nesajustu neuzvērētās eglītes spītu?

NO NOVADA VESTURES

240 godus vaci nūtykumi

DAZAS ZINAS NU FEIM ANU UN RIBENU VESTURES

Pēc profesora B. Brežga zinom, kuras publicētas 1943. gada stostu krojuma «Oluts» 1751. godā, storpiņas katolu baznečas porstovim un muīžnīkim Joni un Domiceli Berklīm bija nuslāgts lelgums Feimāns, ar kuru vītejo baznečas vadeiba uzājēme kotru caturtū svātdiņi braukt uz Rībepīm un tur nūturēt dīvkolpojumus.

Jo jau Berklī ryupējos par bārnu mocešonu Rībepīs, tod Jodūmoj, ka tādā bārnu apmocēšona pli Feimāpu baznečas pastoveja jau agrok.

Skūla šei bejuse celta nu mola un laukakmīgu pamati un atsardonušu ūtra stova. Par 1856. gadu saņeit, ka skūla moceļusis zemnieku bārni prāvesta uzraudzībā, pi kam moceļu latvaski laseit un rakstīt. Moceļbas nūtykušas golvnīkort nu lygšonu grojomotom un nu rūkas rakstītots tai saucamos 1842. goda «Rūkas grojotās» (latgalīšu volūda). Skūloto-

jas bejušas sīvites. Gareizīni moceja tikai tilceibas pamatus un katehīmu. Golvono persona šo skūlas vadeitoju storpā ir priķīnelīca, val kai «Olūtā» nosaukta — «direktora», naskalda Gulānu Agata. (Jos Iroksts, rādzams foto-reprodukcijs.)

Nu Feimāpu baznečas nūrkīna radzams, ka skūlas uzturēšanai vīna moceļu godā iztārāts pavygam: 23. pyuri rūgā 6 pyuri mlīzu, 6 pyuri un nauda 21 rublis 14 peikas.

Pec zemnieku dzimtbību, Žonas atceļšanas muiža šo skūlu vairs nav uzturējusi.

Ed. Kozlovsks

Attalūs: Feimānu skūlas 1842. goda rūkas grojotās 44. loppuse. Feimānu skūlas priķīnelīcas Agatas Gujānes Iroksts 1842. goda rūkas grojotā.

I. Lomanovska fotoreprodukcijs

Svētku ādieni

KARBONADE ZELEJA

1 kg sīvēna karbonades, 1—3 burkāni, 1 litrs cūkas kāju novārlījuma, sāls, pipari pēc garšas.

Garnēšanai zaļumi un olas.

Karbonādes gabalu iepēko ar burkāniem, teliķi pārējās garšvielas, atdzēsē, pārēj pār gaļu un marinē 2—3 dienas. Minēto gaļu ar visu marinādi sautē uz lēnas uguns apmēram pusotras stundas.

Jā pārēj par sausu, tad pārēj vārošu ūdeni. Atdziņās tāja pasa sulā, kura vāra.

Sīvēna cepetim nogriez lieko speki. Etīku ar ūdeni un sagriezītem spūliem uzvāra, pieliek kiplokus, kā arī pārējās garšvielas, atdzēsē, pārēj pār gaļu un marinē 2—3 dienas. Minēto gaļu ar visu marinādi sautē uz lēnas uguns apmēram pusotras stundas.

Jā pārēj par sausu, tad pārēj vārošu ūdeni. Atdziņās tāja pasa sulā, kura vāra.

Jā grīb sarkanu, tad mainījot pieliek zalperu.

Sieviešu Basauļe

MĀRRUKU SALĀTI

2—3 āboli, citrona sula va citronskābe pēc garšas, 1 sakne mārruktu, 2—3 karotes skāba krējuma, sāls un cukurs pēc garšas. Lie-to pie zivim vaj galas.

Sarīvētus ābolus apsīlaka ar citrona sulu, pieliek saīrvētus mārruktu, krējumu, sajauc, pieliekot sāli un cukuru pēc garšas. Lie-to pie zivim vaj galas.

JAUNAIS ČELĒS

Laikraksts iznāk reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās

Redakcijas adrese: Preiļu rajons Riebiņu ciemats, ag-

Tālrunis — 56732

Tiraža 1830

Pas. 1843.

iespējta Latvijas izdevniecību poligrāfijas un grā-

matu tirdzniecības rāzōšanas apvienības Daugavpils tipo-

grāfija. Formāts — 1 nosacīta loksne.

Redaktors A. RĀNCĀNS